

Вроцлав, дня 14 грудня 2022 р.

Число: 2022/426

ДЕКРЕТ

Маючи на увазі потребу впорядкування норм щодо діяння поодиноких інституцій Вроцлавсько-Кошалінської єпархії, головню коли ідеться про потребу установаження окремих пастирських та економічних рад в парафіях Вроцлавсько-Кошалінської єпархії (Кан. 295 ККСЦ та Кан. 41 Канонів Партикулярного Права УГКЦ), проголошую та затверджую

СТАТУТ ПАРАФІЯЛЬНОЇ ПАСТИРСЬКОЇ РАДИ ПАРАФІЙ ВРОЦЛАВСЬКО-КОШАЛІНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ У ПОЛЬЩІ

Статут пастирської парафіяльної ради входить в життя у Вроцлавсько-Кошалінській єпархії з днем 1 січня 2023 р. та залишається чинним до відкликання.

Статут обов'язує всі пастирські парафіяльні ради, вже існуючі, як і нові, щойно покликані. Попередні статuti втрачають свою правосильність з днем 1.01.2023 р.

Парафіяльні ради покликані перед днем 1 січня 2023 р. закінчують каденцію своєї праці згідно з єпископським декретом їхнього потвердження.

Парафіяльні ради, яким закінчився реченець їх потвердження, втрачають свої компетенції та перестають діяти. На їхнє місце мають бути, найпізніше до 28 лютого 2023 р. вибрані нові пастирські парафіяльні ради.

Зараз після проголошення цього Декрету текст Статуту Парафіяльної пастирської ради буде приміщений на офіційному сайті Вроцлавсько-Кошалінської єпархії.

Дано при єпархіальному соборі у Вроцлаві, дня 14 грудня 2022 р.

Володимир Р. Ющак, ЧСВВ
Єпископ Вроцлавсько-Кошалінський

о. Євген Сухий
Канцлер

Вроцлав, дня 14 грудня 2022 р.

Число: 2022/423

СТАТУТ
ПАРАФІЯЛЬНОЇ ПАСТИРСЬКОЇ РАДИ
ПАРАФІЙ ВРОЦЛАВСЬКО-КОШАЛІНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ
УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ У ПОЛЬЩІ

ВСТУП

Церква Христова є спільнотою осіб, які через таїнство Хрещення звільнені від гріха, відроджені до нового життя і стали її повноцінними членами. Саме через згадане таїнство Хрещення вірні творять Божий народ і покликані здійснювати місію, яку Господь доручає і довіряє Церкві виконувати у світі.

Будучи її членами, вірні покликані дбати про добро всього організму, яким є Церква — таїнственне Тіло Христа. Ця свідомість співвідповідальності за добро святої матері Церкви закладається в серце людини змалечку, щоби, зростаючи, кожна особа почувалася членом Церкви не лише через формальну приналежність, а й через живу участь у житті певної парафіяльної спільноти. Підростаючи, кожна молода людина, попри загальні духовні цінності, має формувати в собі відчуття співвідповідальності та переживання за добро спільноти, до якої належить.

Оскільки Церква Христова є тим «ковчегом», в якому люди покликані знаходити спасіння, усі вірні повинні вболівати за спасіння всіх її членів, ініціативних і менш активних. Церква через ієрархічну владу покликана проповідувати спасіння й звіщати, що Царство Боже близько, а тому всі її члени на чолі з пастирем і духовним отцем повинні тільки під його керівництвом організувати різноманітні пасторальні заходи, які б допомагали навертати людей до життя святими таїнствами в Церкві Христовій, заснованій на Петрі (пор. Мт. 16, 18).

Ієрархічна структура Церкви Христової має також основну мету — звіщати Царство Боже й дбати, щоб це «звіщання» не залишило нікого поза увагою. Здійснює Церква це пастирське служіння на місцях (парафіях) із допомогою парафіяльних священнослужителів, котрі можуть користати з підтримки пастирської ради, члени якої, обрані згідно із статутом, будуть дієвими

помічниками для пароха в усіх парафіяльних пастирсько-свангелізаційних ініціативах.

Свята матір Церква, дбаючи про спасіння душ, закликає духовенство й вірних почуватися співвідповідальними за церковну спільноту, беручи на себе обов'язки сприяти її розвитку й діяльності. І якщо парох, який очолює пастирську раду, дає якесь доручення, парафіяни повинні мати добру волю і братися за його виконання.

ВСТУПНІ ПОЛОЖЕННЯ

Арт. 1. Відповідно до приписів канону 295 Кодексу канонів Східних Церков (ККСЦ), що каже: «У парафії повинні бути, згідно з приписами партикулярного права власної Церкви свого права, відповідні ради, які займалися б пастирськими й економічними справами», та канону 41 Канонів партикулярного права Української Греко-Католицької Церкви (КПП УГКЦ), в кожній парафії Вроцлавсько-Кошалінської єпархії має бути створена парафіяльна пастирська рада (далі — пастирська рада), яка буде служити парафіяльній спільноті для зростання всієї Церкви та виконання її місії у світі.

Арт. 2. Пастирська рада є дорадчим органом при парафії і не є юридичною особою в Церкві. Вона створена, щоб разом із парохом систематично обговорювати пасторальну ситуацію в парафії, наголошуючи на посланництві парафіяльної спільноти, яка є місцем проповідування Божого Слова, освячення Божого люду, духовного зростання та служіння ближньому.

Арт. 3. Вирішення питань, які стосуються душпастирського уряду, належить лише до компетенції пароха, котрий несе відповідальність за парафію перед єпархіальним єпископом. Парох повинен із готовністю вислуховувати поради пастирської ради й розважливо брати до уваги її пропозиції під час прийняття рішень.

Арт. 4. У разі виникнення систематичних і суттєвих розбіжностей у рішеннях пароха та порадах пастирської ради справу може бути передано на розгляд місцевого ієрарха.

Арт. 5. У своїй діяльності пастирська рада керується Кодексом канонів Східних Церков, Канонами партикулярного права УГКЦ, Парафіяльним правильником УГКЦ, декретами й вказівками єпархіального єпископа та цим Статутом.

СТРУКТУРА ТА СКЛАД РАДИ

Арт. 6. До пастирської ради обираються лише повнолітні особи, які є вірними УГКЦ, відзначаються доброю вірою, провадять моральний спосіб життя, беруть активну участь у житті своєї парафії, вирізняються дарами мудрості,

розважливості, умінням спілкуватися та працювати з іншими людьми, а також є фахівцями в певній ділянці, корисній для служіння, та виявляють готовність присвятити свій час і вміння для добра парафіяльної спільноти. Такі особи повинні мати тимчасове або постійне місце проживання на території парафії, відповідно до приписів канону 912 ККЦ.

Арт. 7. До пастирської ради входять:

1. члени силою права та уряду: парох, сотрудники, диякони (якщо вони є); інші душпастирі непарафіяльних храмів, що є на території парафії; представники від кожного з інститутів богосвяченого життя, що діють на території парафії;
2. члени, вибрані парафіяльною спільнотою: чоловіки й жінки, що є вірними цієї парафії та відповідають вимогам, передбаченими арт. 6 цього Статуту;
3. члени, призначені парохом, зважаючи на їх спеціальну компетентність.

Арт. 8. Головою пастирської ради є парох або адміністратор парафії.

Арт. 9. Кількість членів пастирської ради має пропорційно відповідати кількості членів парафії. Однак вона не повинна налічувати менше ніж 5 та не перевищувати 20 членів, проте їх кількість може змінюватися залежно від величини парафії та її активності.

Арт. 10. Члени пастирської ради обираються на загальних зборах парафіян. Про скликання загальних зборів парафіян парох зобов'язаний повідомити всіх парафіян принаймні за три тижні.

Арт. 11. Якщо можливе, на вибори парох повинен запросити протопресвітера як представника єпархіального єпископа певного округу.

Арт. 12. Вибори відбуваються відповідно до приписів канонів 947–960 ККЦ.

Арт. 13. Дві третини членів пастирської ради обирають самі парафіяни шляхом голосування відповідно до п. 2, арт. 7, а решту призначає парох, урахувавши тих, про яких мова в п. 3, арт. 7 цього Статуту. Кандидатів для обрання рекомендує парох.

Арт. 14. З-поміж членів ради слід обрати секретаря, обов'язком якого є вести протокол засідань пастирської ради.

Арт. 15. Протягом 15 днів від обрання пастирської ради парох повинен звернутися до місцевого єрарха з проханням затвердити склад ради. Пастирська рада законно починає свою діяльність тільки після її затвердження місцевим єрархом.

Арт. 16. Члени пастирської ради повинні скласти обіцянку сумлінно виконувати свої обов'язки (текст обіцянки наприкінці цього Статуту).

Арт. 17. Служіння пастирської ради має суспільний характер, а тому ніхто не може вимагати винагороди за нього.

Арт. 18. Повноваження пастирської ради тривають 3 роки.

КОМПЕТЕНЦІЯ

Арт. 19. Основним і первинним завданням пастирської ради є підтримувати пароха порадою та допомогою в його апостольській і соціально-харитативній діяльності в парафії. При цьому пастирська рада має право пропонувати власні ініціативи, особливо в ділянці катехизування і виховання вірних будь-якого віку й стану [1] та в ділянці харитативного служіння [2], і дієво підтримувати пароха в їхній реалізації, докладати необхідних зусиль для розвитку різних мирянських ініціатив, рухів і спільнот [3].

Арт. 20. Інші завдання пастирської ради:

1. започатковувати й розвивати апостольську ініціативу серед парафіян;
2. координувати різні релігійні заходи;
3. допомагати парафіяльним священнослужителям і катехитам у душпастирській праці;
4. опікуватися хворими та старшими членами парафії, зокрема тими, які потребують допомоги;
5. сприяти розвитку та поглибленню молитовного й релігійного життя в парафії;
6. старатися про формування доброї суспільної думки про Церкву, саму парафію та духовенство;
7. сприяти збереженню і розвитку серед членів парафіяльної спільноти церковної та громадської свідомості, основаної на християнських принципах;
8. співпрацювати з усіма спільнотами, що діють при парафії;
9. дбати у співпраці з парафіяльною економічною радою про гідне фінансове забезпечення та збереження матеріального майна парафії;
10. підтримувати та координувати пасторальну діяльність парафії відповідно до декретів і вказівок єпархіального єпископа;
11. допомагати парохів в здійсненні пасторального планування в парафії, відповідно до «Посібника з пасторального планування»;
12. скеровувати до парафіяльної економічної ради пасторальні потреби, які мають матеріальний та економічний характер;
13. допомагати священнослужителям парафії дбати про красу, охайність парафіяльного храму, інших церковних споруд, парафіяльних будинків і прилеглої до них території;
14. аналізувати дійсний стан парафіяльного життя та пропонувати дії щодо його покращення й вдосконалення, виправлення можливих хиб, недоліків;

4

15. за дорученням пароха виконувати інші завдання та служіння.

ДІЯЛЬНІСТЬ

Арт. 21. Засідання пастирської ради повинні відбуватися:

1. принаймні три рази на рік;
2. коли парох буде вважати це за необхідне;
3. під час візитації парафії чи за іншої потреби, за особливим рішенням місцевого ієрарха.

Арт. 22. Скликання засідання пастирської ради, визначення порядку денного та головування на засіданнях належить до компетенції пароха.

Арт. 23. Члени пастирської ради мають право кожного разу вносити свої пропозиції до порядку денного, оголошуючи їх парохіві заздалегідь.

Арт. 24. У разі законної відсутності пароха головує на засіданнях парафіяльної ради той, хто його тимчасово заступає.

Арт. 25. § 1. Усі голосування, що відбуваються під час засідань, слугують волевиявленням пастирської ради. Рішення вважається прийнятим, коли воно ухвалене абсолютною більшістю присутніх. Якщо ж кількість голосів була рівна, тоді голова своїм голосом повинен переважити.

§ 2. Рішення, прийняте більшістю, хоч зазвичай є пасторально необхідним, усе ж має дорадчий характер. Остаточне рішення про його впровадження належить пароху та компетентній церковній владі загалом.

Арт. 26. Рішення пастирської ради оформляється в протоколі, який підписує голова, секретар та всі присутні на засіданні члени.

Арт. 27. Усі протоколи засідань пастирської ради повинні зберігатися в архіві парафії.

Арт. 28. На засідання пастирської ради для допомоги у вирішенні певних питань парох може запросити компетентних осіб.

Арт. 29. Розгляд фінансових і майнових справ парафії є компетенцією парафіяльної економічної ради, завдання якої окреслені окремим Статутом. У разі необхідності пастирська рада своїми порадами повинна допомагати парафіяльній економічній раді у виконанні її завдань.

Арт. 30. Важливіші рішення пастирської ради потрібно довести до відома всіх парафіян шляхом усного оголошення, або опублікування в «Парафіяльному віснику», якщо такий є, або розміщення тексту на парафіяльній дошці оголошень.

Арт. 31. Усі члени парафії мають право цікавитися діяльністю пастирської ради та висловлювати свої пропозиції чи зауваження стосовно її діяльності або рішень.

ВТРАТА ЧЛЕНСТВА ТА ПРИПИНЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ

Арт. 32. Втрата статусу члена пастирської ради настає в разі смерті, зречення, закінчення терміну обрання або переїзду члена ради на постійне місце проживання поза канонічну територію парафії.

Арт. 33. § 1. Підстави для позбавлення членства в пастирській раді:

1. неоправдана відсутність на зібраннях пастирської ради два рази підряд;
2. поведінка, яка завдає великої шкоди парафії та добру Церкві, неморальна поведінка, відступництво від віри або єдності з Католицькою Церквою, сіяння бунту, непослуху церковній владі.

§ 2. Про виключення вирішують усі члени пастирської ради таємним голосуванням. Щоб виключення було правосильне, вимагається абсолютна більшість голосів.

Арт. 34. За порадою пароха місцевий ієрарх може розпустити пастирську раду, якщо вона не виконує своїх завдань, перевищує свої повноваження або її діяльність заподіює шкоду парафіяльній спільноті.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Арт. 35 Єпархіальний єпископ має право вносити зміни та доповнення до цього Статуту.

Арт. 36 Цей Статут, затверджений компетентною церковною владою, набирає чинності з моменту його проголошення, відповідно до норм права [4].

ОБІЦЯНКА

Я, (ім'я та прізвище особи), приймаючи обов'язки члена парафіяльної пастирської ради, в ім'я Пресвятої Трійці обіцяю сумлінно виконувати покладені на мене обов'язки у межах та відповідно до способу, визначеного Кодексом канонів Східних Церков, Канонами партикулярного права Української Греко-Католицької Церкви та відповідними Статутами.

Тож допоможи мені, Боже, у Тройці Святій єдиний, молитвами Пресвятої Богородиці і всіх святих та це Святе Євангеліє!

1. Місце складання обіцянки (місцевість, храм/парафія), День святого, Дата
2. Підпис особи, що склала обіцянку, Ім'я та прізвище
3. Підпис пароха, Ім'я та прізвище
4. Підпис одного з членів парафіяльної Пастирської ради, Ім'я та прізвище

Дано при єпархіальному соборі у Вроцлаві, дня 14 грудня 2022 р.

Володимир Р. Ющак
+ Володимир Р. Ющак
Єпископ Вроцлавсько-Кошалінський

о. Євген Сухий
о. Євген Сухий
Канцлер

[1] Пор. ККСЦ, кан. 289, § 1, 619.

[2] Там само, кан. 289, § 3.

[3] Там само, кан. 18; 19.

[4] Пор. ККСЦ, кан. 1489, § 2.